

Kunstakademiet, og dette tilraadede Deltagelsen, idet det antog, at Deltagelsen herfra vilde blive ret fylldig, og i Genhold dertil svarede saa Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet tilbage til Udenrigsministeriet, at man i sin Tid vilde optage paa Finantsloven en Bevilling til denne Udstilling med Anmodning om herom at underrette den svenske Gesandt. I Følge dette stillede jeg paa Finantslovsforslaget for næste Aar Forslag om en Bevilling paa 20,000 Kr., for at Danmark kunde komme til at deltage i denne Udstilling. Kultusministeriet har Intet hørt om, at denne Udstilling var bleven udsat til 1886 for ved en Skrivelse fra Udenrigsministeriet af 21de Februar d. A., ledsaget af en Gjenpart af det danske Gesandtskabs Skrivelse fra Stockholm af 18de Februar 1885. Af disse Skrivelser fremgaar det, at Udstillingen er foreslaaet afholdt i 1886. Om den bliver billigt endelig af den svenske Rigsdag, kan ikke vides endnu; den er, som bekendt, foreløbig vedtagen af det ene Kammer og forkastet af det andet; men da der i Genhold til den svenske Forsatning skal være Fællesafstemning om alle finantsielle Spørgsmaal, kan det ikke vides endnu, om den bliver vedtaget eller ikke; dog er Vedtagelsen det Sandsynligste. Jeg har villet oplyse dette for at vise det høie Thing, at der her fra Kultusministeriets Side aldeles ingen Feil er begaaet i denne Sag. Man har fulgt den svenske Regjerings Opfordring, som ikke senere er tagen tilbage, og jeg føler mig ikke paa nogen Maade forpligtet til i Detaillerne at følge den svenske Rigsdags Forhandlinger. Det er iøvrigt den Art internationale Forhold, hvor det forekommer mig, særlig naar det angaar de nordiske Riger, at være rimeligt og rigtigt, at vi ikke holde os borte fra Deltagelse. Derfor er Forslaget stillet. — Det glæder mig, at den ærede Ordfører ikke ved denne Leilighed for sit Vedkommende vilde komme ind paa den parlamentariske Kommissions foreløbige Betænkning. Jeg vilde heller ikke paa det Punkt have set mig foranlediget til at give ham noget Svar under denne Sags Behandling. — Jeg har endnu en Bemærkning at gøre i Anledning af en Udtalelse af den ærede Ordfører under Finantslovens 2den Behandling angaaende den saakaldte „Kunstneres frie Skole“. Der

klagede jo den ærede Ordfører over, at Ministeriet har gjort denne Skoles Bestyrelse opmærksom paa, at man ikke kunde finde sig foranlediget til vedblivende at udbetale den det bevilgede Tilskud, naar dette Tilskud tænkes brugt til en Elevskole. Den ærede Ordfører udtalte da, at Ministeriet ikke paa nogen Maade kunde være berettiget hertil, og det ikke alene af almindelige konstitutionelle Grunde, som jeg nu slet ikke skal komme ind paa — det kan jo ikke nytte at optage en Debat om den Ting, den ærede Ordfører og jeg staa i saa Henseende paa modsatte Standpunkter og gaa ud fra modsatte Forudsætninger — men paa Grund af, at det ligefrem maatte fremgaa af det Andragende, som Skolens Bestyrelse havde indgivet til Ministeriet, at det havde været Meningen fra først af at udvikle denne Skole i den Retning, som den nu er bleven udviklet. Den ærede Ordfører erklærede, at der staa i dette Andragende, at Skolen vilde, naar den fik denne Bevilling, som den da søgte om, kunne støtte endnu en Side af den kunstneriske Virksomhed ved at yde Tilskud til dem af de unge, vordende Kunstnere, som i Kraft af en naturlig personlig Tilbøielighed gjerne vilde søge hen til de bedste Lærere blandt de bedste kunstneriske Kræfter osv. Jeg kunde ikke modsigte den ærede Ordfører den Gang, jeg havde ikke Andragendet hos mig; men saaledes staaer ikke i det Andragende, som Skolens Bestyrelse har sendt Ministeriet. Der staaer ikke: „de unge vordende Kunstnere“. Jeg skal indrømme, at, havde der staaet det, saa havde jeg Året. Men der staaer, at Skolen, naar den fik denne Bevilling, desuden kunde støtte endnu en Side af den kunstneriske Virksomhed ved at yde Tilskud til de yngre Kunstneres Studium. Det er to meget forskellige Ting, og det er just det, jeg har gjort gjældende i Skrivelsen til Bestyrelsen; jeg har ikke Noget imod, at den anvender Pengene ganske, som den selv vil, for at give yngre Kunstnere en videre Uddannelse; men jeg har aldrig lovet den Tilskud til og har aldrig vidst, at det har været Hensigten, at oprette „en Elevskole for unge, vordende Kunstnere“. Denne Betegnelse findes ikke i det til Ministeriet indgivne Andragende. Derfor paaistaar jeg mig fra denne Side set fuldstændig berettiget til — nu da det er